

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1609/2015
28.09.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца Општине Стари Град из Београда, чији је законски заступник Јавно правобранилаштво ове општине, против тужених АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Михаиловић, адвокат из ... и ЈП за стамбене услуге Београд, ради утврђења и исељења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр.2270/14 од 08.04.2015. године, у седници одржаној 28.09.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр.2270/14 од 08.04.2015. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог А.А. за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж бр.2270/14 од 08.04.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П бр.45146/10 од 27.02.2014. године. Том пресудом, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд утврди да је ништав уговор о закупу стана број ..., у приземљу стамбене зграде у улици ... број ... у ..., бр.../... од 29.09.2000. године, закључен између тужених и да не производи правно дејство. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд утврди да је ништав уговор о откупу истог стана бр. .../..., који је закључио са првотуженим, дана 2.11.2000. године оверен под Ов бр. .../... код Првог општинског суда у Београду и да не производи правно дејство. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени АА исели из наведеног стана и исти му преда у posed, празан од лица и ствари. Ставом четвртим изреке, тужилац је обавезан да овом туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 494.050,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени АА је поднео одговор на ревизију, предлажући да се иста одбије, а захтевао је накнаду трошкова овог одговора.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 399. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 125/04, 111/09) који се у овом парничном поступку примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11, 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана. Доношењем побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а наводи ревизије не садрже ближе означење неке друге повреде одредаба парничног поступка, на које се паушално ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, првотужени АА, се обратио Одељењу за имовинскоправне и стамбене послове тужиоца Општине Стари Град, дана 15.09.2000. године, са захтевом за легализацију становања у стану број ..., у приземљу стамбене зграде у улици ... бр. ... у ..., површине 37 м². Уз овај захтев је поднео доказе да станује у наведеном стану, односно оверену изјаву два сведока да овај стан користи и оверену изјаву два сведока да нема решено стамбено питање на други начин. На предлог Комисије за стамбена питања, Извршни одбор Општине Стари град је донео закључак од 18.09.2000. године којим је наведени стан доделио на коришћење овде туженом АА. На основу овог закључка, он је са друготуженим ЈП за стамбене услуге Стари Град закључио уговор о закупу овог стана на неодређено време дана 29.09.2000. године, а потом је на основу овога уговора, закључио са тужиоцем уговор о откупу истог стана, који је оверен пред Првим општинским судом у Београду под Ов бр. .../... дана 02.11.2000. године. Закључком Извршног одбора Скупштине општине Стари Град, .../... од 25.07.2002. године, поништен је закључак Извршног одбора од 18.09.2000. године којим је дата сагласност АА да у својству закупца стана на неодређено време, закључи уговор о закупу овог стана на коме је последњи носилац станарског права био ББ јер није испуњавао услове, односно није га користио, пошто је у њему ... ВВ. Овај закључак је поништен пресудом Окружног суда у Београду У бр.1293/05 од 28.10.2005. године. Такође је утврђено да се крајем 2000. године у наведени стан бесправно уселио ... запослен у ОУП-у Стари Град ВВ, против којег је тужени АА водио спор ради исељења из овог стана, у ком је донета правноснажна пресуда Првог општинског суда у Београду П бр.3421/01 од 14.11.2001. године, по основу које је овај исељен, а након чега он станује у овом (свом) стану.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су закључили да је тужени АА откупом стана од тужиоца као носиоца права располагања истог, у смислу члана 16. Закона о становању („Сл. гласник РС“, број 50/92, са изменама) постао власник спорног стана и да је тиме престао да важи уговор о закупу стана закључен на неодређено време, због чега тужилац више нема могућности да утврђује ништавост тог уговора јер је то могао учинити до момента откупа стана, због чега се у овом спору не може дирати у стечено право својине.

Правилно су притом нижестепени судови закључили да уговор о откупу наведеног стана није противан принудним прописима, нити да постоје неки други разлози за његову ништавост у смислу члана 103. Закона о облигационим односима. По налажењу овога суда из разлога што је овај судски оверени писмени уговор

закључен на основу члана 18. Закона о становању, као и писмени уговор о закупу на неодређено време, који је закључен на основу члана 7. истог закона, а на основу акта располагања – правноснажног закључка Извршног одбора тужиоца.

Другостепени суд је у побијаној пресуди ценио околност што тужени АА у време закључења уговора о закупу стана на неодређено време, исти није користио, закључујући да је у томе био објективно спречен јер се у њега бесправно уселио ...; бавећи се на тај начин оценом испуњености услова за доделу стана у закуп на неодређено време, из члана 24. Одлуке о начину стицања, коришћења и располагања становима Општине Стари Град („Сл. лист града Београда“, број 10/97 и 12/97).

По правном становишту Врховног касационог суда, нема услова да се у овом парничном поступку суд накнадно бави оценом испуњености наведених услова из члана 24. цитиране Одлуке, с обзиром да након доношења пресуде Окружног суда у Београду У бр.1293/05 од 28.10.2005. године, није вођен управни спор, па је остао на снази правноснажни закључак од 18.09.2000. године о додели овог стана у закуп на неодређено време туженом АА, којим закључком су оцењени услови за доделу стана те врсте у моменту давања у закуп на неодређено време, а на основу ког је закључен такав уговор о закупу и судски оверени уговор о откупу стана. Зато нису основани ревизијски наводи тужиоца о погрешној примени материјалног права у побијаној пресуди.

Правилно је одлучено и о накнади трошкова поступка на основу члана 149. став 1. и 150. став 2. ЗПП.

Како трошкови састава одговора на ревизију не спадају у ове трошкове који су потребни ради вођења парнице, на основу члана 150. став 1. ЗПП, то је одлучено као у ставу другом изреке.

Са изложених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 405. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић